

PARAULA I VIDA

Tenir cura de la Casa Comuna (i II)

Continuant la reflexió sobre el canvi climàtic i la cura de la Terra, hem d'aprofundir en la Doctrina Social de l'Església i l'Ecologia. Per als catòlics, la guia per a una veritable «conversió ecològica» és l'encíclica *Laudato Si'*, del Papa Francesc. Un document que sense donar solucions tècniques, aporta un missatge d'esperança. Hem d'actuar perquè les generacions futures vegin en nosaltres la generació que va fer alguna cosa per ells. En aquest sentit, el cristianisme i totes les altres religions juguen un paper important, ja que proposen una volta als orígens, a allò essencial, a viure d'una manera més sòbria i a acostar-se a Déu per mitjà de la Creació. Lluny del catastrofisme i el negacionisme, la proposta cristiana —compartida per la majoria de les religions— ofereix una esperança lúcida, sense que sigui ingènua. Podem i hem de canviar l'explotació i la superficialitat suïcida, per créixer en una cura justa i responsable de la Casa Comuna.

Sobre la qüestió de les inversions ètiques i el consum responsable, podem preguntar-nos: què hi ha de l'economia? quin és l'impacte de les nostres accions com a consumidors a la degradació mediambiental? Sabem en què s'inverteixen els nostres fons? De la mateixa manera que els catòlics no hauríem d'acceptar les inversions en indústria armamentista o en l'abortiva, també hauríem de ser molt crítics amb les economies que acaben amb el planeta. Tot està molt connectat. L'Acord de París (2015), en establir l'objectiu de limitar la temperatura a 1,5 graus, implica necessàriament deixar de cremar combustibles fòssils: petroli, carbó i gas. Es tracta de convertir la crida de la *Laudato Si'* en una veritable acció climàtica. Pel

que fa a la responsabilitat climàtica hi ha una tendència a donar la culpa mirant cap amunt, cap als altres, però les nostres accions com a ciutadans lliures tenen més incidència del que creiem, en comprar, en invertir i en votar. Cal trobar nous compromisos, finançar altres inversions de transformació i pensar que tindrem les polítiques que votem, i que el món l'anem fent entre tots.

De la mateixa manera, l'educació ha de ser el gran motor del canvi. Els joves s'estan mobilitzant i donen suport a les transformacions que necessitem. Quin ha de ser el paper que ha de tenir l'escola i la universitat en aquesta tasca? D'una banda, aportar coneixements i, de l'altra, sensibilitzar des d'una perspectiva integral. Queda molt per fer. Hem d'unir esforços i treballar conjuntament escoles, organitzacions socials, associacions de pares i mares, moviments ecologistes i comunitats cristianes.

El Papa Francesc afirma: «El desafiament urgent de protegir la nostra Casa Comuna inclou la preocupació d'unir tota la família humana en la recerca d'un desenvolupament sostenible i integral (...). Desitjo reconèixer, encoratjar i donar les gràcies a tots els qui, en els sectors més variats de l'activitat humana, estan treballant per garantir la protecció de la Casa que compartim. Mereixen una gratitud especial els que lluiten amb vigor per resoldre les conseqüències dramàtiques de la degradació ambiental envers les vides dels més pobres del món. Els joves ens reclamen un canvi. Ells es pregunten com és possible que es pretengui construir un futur millor sense pensar en la crisi de l'ambient i els sofriments dels exclosos» (*Laudato Si'* 13).

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Assemblea general de Càritas Nacional d'Andorra

L'Assemblea general de Càritas Nacional d'Andorra fou presidida per l'Arquebisbe i Copríncep Joan-Enric Vives, i pel President-Delegat Amadeu Rocamora, la Vicepresidenta Canòlich Baró, i el Consillari Mn. Ramon Sàrries, el dimarts 7 de juny.

Van participar els representants de les Càritas parroquials del Principat d'Andorra. Fou precedida per la celebració de l'Eucaristia a Santa Maria del Fener.

L'any 2021, Càritas Andorrana ha ofert ajuda a un total de 1.539 persones. El programa que més aflluència de persones beneficiàries ha tingut és el d'Atenció Primària, seguit del Banc d'aliments i del rober.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

APORTACIONS ECLESIALS A LA BIOÈTICA

Les encíclicques papals

Hi ha dues encíclicques papals després del Concili Vaticà II que afecten especialment a la bioètica: l'encíclica *Evangelium Vitae* de sant Joan Pau II, sobre el valor inviolable de la vida humana, i l'encíclica del papa Francesc *Laudato Si'*, sobre la cura de la casa comuna.

Laudato Si', entre moltes altres qüestions que aborda, fa una afirmació que per a mi és molt il·lustrativa de la necessitat d'un abordatge integral del «bios» i l'«ethos» en permanent connexió i diàleg: «L'ambient humà i l'ambient natural es degraden junts, i no podem afrontar

adequadament la degradació ambiental si no pensem atenció a les causes que tenen a veure amb la degradació humana i social.»

La interconnexió és evident. L'ètica ens convida a tenir cura respectuosament de totes les nostres relacions per progressar humanitzadament.

Moltes vegades s'afronten les anàlisis teòriques de la realitat amb una mirada esbiaixada que no inclou els exclo-

sos. És ben sabut que l'òptica des de la qual es contempla la realitat matisa la percepció de la mateixa. El cristianisme ha convidat sempre a seguir Jesucrist en el seu moviment kenòtic d'abaixament. Només agafant la humanitat des de baix, des dels pobres i exclosos, arribarem a societats justes, humanes i felices.

«No podem deixar de reconèixer que un veritable plantejament ecològic es converteix sempre en un plantejament

social, que ha d'integrar la justícia en les discussions sobre l'ambient, per escoltar tant el clam de la terra com el clam dels pobres.»

He tractat de posar en relleu la centralitat de la persona en la tasca bioètica. I si això és així l'hospitalitat és una de les seves grans oportunitats i necessitats.

Margarita Bofarull, rscj
Fragment de la ponència «Bioètica del Concilio Vaticano II hasta hoy: oportunidades y límites». I Congrés Mundial de Bioètica, El Escorial, 2017

PALABRA Y VIDA

Cuidar la Casa Común (y II)

Continuando la reflexión sobre el cambio climático y el cuidado de la Tierra debemos profundizar en la Doctrina Social de la Iglesia y la Ecología. Para los católicos, la guía para una verdadera «conversión ecológica» está en la encíclica *Laudato Si'*, del Papa Francisco, un documento que sin dar soluciones técnicas, aporta un mensaje de esperanza. Debemos actuar para que las generaciones futuras vean en nosotros la generación que hizo algo por ellos. En este sentido, el cristianismo y todas las demás religiones juegan un importante papel, ya que proponen una vuelta a los orígenes, a lo esencial, a vivir de un modo más sobrio y a acercarse a Dios por medio de la Creación. Lejos del catastrofismo y el negacionismo, la propuesta cristiana —compartida por la mayoría de las religiones— ofrece una esperanza lúcida, sin que sea ingenua. Podemos y debemos cambiar la explotación y la superficialidad suicida, para crecer en un cuidado justo y responsable de la Casa Común.

Sobre la cuestión de las inversiones éticas y el consumo responsable, podemos preguntar: ¿qué hay de la economía? ¿cuál es el impacto de nuestras acciones como consumidores en la degradación medioambiental? ¿Sabemos en qué se invierten nuestros fondos? Del mismo modo que los católicos no deberíamos aceptar las inversiones en industria armamentística o en la abortiva, también deberíamos ser muy críticos con las economías que acaban con el planeta. Todo está muy conectado. El Acuerdo de París (2015), al establecer el objetivo de limitar la temperatura a 1,5 grados, implica necesariamente dejar de quemar combustibles fósiles: petróleo, carbón y gas. Se trata de convertir la llamada de la *Laudato Si'* en una verdadera acción climática. En la responsabilidad climática hay una tendencia a echar la culpa mirando hacia arriba, hacia otros, pero nuestras acciones como ciudadanos libres tienen más incidencia de lo que creemos, al comprar, al invertir y al votar. Hay que encontrar nuevos compromisos, financiar otro tipo de inversiones de transformación y pensar que tendremos las políticas que votemos, y el mundo lo vamos haciendo entre todos.

Del mismo modo, la educación ha de ser el gran motor del cambio. Los jóvenes se están movilizando y apoyan las transformaciones que necesitamos. ¿Cuál debe ser el papel que debe tener la escuela y la universidad en esta tarea? Por un lado, aportar conocimientos y, por otro, sensibilizar desde una perspectiva integral. Queda mucho por hacer. Debemos unir esfuerzos y trabajar en conjunto escuelas, organizaciones sociales, asociaciones de padres y madres, movimientos ecologistas y comunidades cristianas.

El Papa Francisco afirma: «El desafío urgente de proteger nuestra Casa Común incluye la preocupación por unir toda la familia humana en la búsqueda de un desarrollo sostenible e integral (...). Deseo reconocer, alentar y dar las gracias a todos los que, en los más variados sectores de la actividad humana, están trabajando para garantizar la protección de la Casa que compartimos. Merecen una gratitud especial quienes luchan con vigor por resolver las consecuencias dramáticas de la degradación ambiental en las vidas de los más pobres del mundo. Los jóvenes nos reclaman un cambio. Ellos se preguntan cómo es posible que se pretenda construir un futuro mejor sin pensar en la crisis del ambiente y en los sufrimientos de los excluidos» (*Laudato Si'* 13).

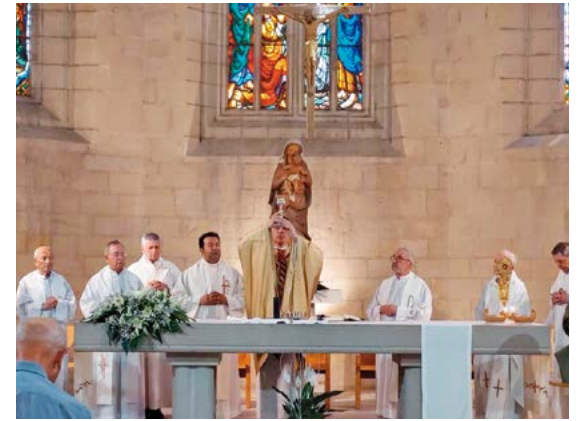
† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Festa de Sant Marcel·lí Champagnat a les Avellanes

La comunitat dels Maristes del Convent de Santa Maria de Bellpuig de les Avellanes va celebrar la festa de Sant Marcel·lí Champagnat, fundador de l'Institut religiós dels Germans Maristes, el dia 6 de juny, convidant-hi els sacerdots de l'Arxiprestat de Noguera, la comunitat de Religioses Cordimarianes de Balaguer, la comunitat de Monges Clarisses del Sant Crist de Balaguer i els Germans Franciscans de Creu Blanca.

L'acte central fou la celebració de l'Eucaristia presidida pel Vicari general de la Diòcesi, Mn. Ignasi Navarri.

A la seva homilia, posà en relleu l'actualitat de l'ensenyament de Sant Marcel·lí Champagnat (1789-1840). El sant sacerdot fundador ens esperona també avui a donar a conèixer Déu, amb ardor, a educar estimant i a fer-ho amb tendresa, com una mare acarona el seu fill. «Tot a Jesús per Maria i tot a Maria per Jesús», ens ensenya Sant Marcel·lí. Abans de la Missa, el Gmà. Ramon Llançana i el Gmà. Simeó Camprubí presentaren el testimoni d'aquests

dos anys de pandèmia viscuts a la comunitat del Convent de les Avellanes i també el nou retorn a la normalitat, amb la celebració de la tradicional Pasqua Jove de les Avellanes l'abril passat.

Després de la Missa, un dinar de germanor posava el punt i final a aquesta joiosa jornada en honor de Sant Marcel·lí Champagnat.

Escolars visiten el Santuari de la Mare de Déu de Refet. El dia 10 de juny, 60 alumnes de l'escola del Cor Immaculat de Maria de Sentmenat van visitar el Santuari de Santa Maria de Refet de camí de les colònies al Pirineu, amb les seves mestres i el sacerdot, Mn. Escudero. Els alumnes foren acollits per la Gna. Trinitat Cabrero i per la Verge consagrada Pilar Abellán,

que custodien el santuari amb la seva presència i pregària constants a la Mare de Déu. Va ser una bonica estona de pregària i cants a la Mare de Déu i al Sagrat Cor de Jesús, berenar i esbarjo al pati del santuari, i compra de regals cristians i productes artesans km 0 a la botiga del santuari.

Mons. Vives assisteix a la Trobada empresarial al Pirineu. L'Arquebisbe Mons. Joan-Enric Vives va assistir, el dia 9 de juny i el 10, a la Trobada empresarial al Pirineu que es va celebrar a La Seu d'Urgell. El dijous va assistir a la inauguració de les jornades, i a la seva arribada fou rebut pel Sr. Josep Serveto, President de la Trobada, i per l'Alcalde de la ciutat, Il·lm. Sr. Francesc Viaplana. El divendres 10 va assistir a les

primeres participacions de la jornada, que es van iniciar amb la conferència inaugural del M. Hble. Sr. Pere Aragonès, President de la Generalitat de Catalunya, a qui Mons. Joan-Enric va poder saludar a l'inici de l'acte. A la tarda, el Vicari general de la Diòcesi d'Urgell, Mn. Ignasi Navarri, va assistir a la clausura de les Jornades en representació de l'Arquebisbe Vives que s'havia desplaçat a Madrid per participar a l'Assemblea Final del Sínode convocat pel Papa Francesc.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «Demano a totes les comunitats diocesanes i religioses que augmentin els moments d'oració per la pau. Déu és només el Déu de la pau, no és el Déu de la guerra, i els que donen suport a la violència profanen el seu nom» (13 de març).

@Pontifex_es: «Les temptacions es presenten sovint sota una aparent forma de bé. El diable sempre utilitza l'engany, arriba "amb cara d'àngel". Si cedim als seus afalacs, acabem justificant la nostra falsedat emmascarant-la amb bones intencions» (14 de març).

@Pontifex_es: «Déu és Pare i et mira com el millor dels pares: no veu els resultats que encara no has aconseguit, sinó els fruits que pots donar; no porta el compte de les teves faltes, sinó que realça les teves possibilitats; no es deté en el teu passat, sinó que aposta amb confiança pel teu futur» (20 de març).

@Pontifex_es: «Pensem en les dones, en els nens, que amb el temps, sense treball, separades dels seus marits, seran assetjades pels "voltors" de la societat. Protegim-les, si us plau» (20 de març).

La Diòcesi d'Urgell participa a l'Assemblea Final del Sínode de la CEE

L'Assemblea Final del Sínode de la Conferència Episcopal Espanyola es va celebrar aquest 11 de juny a la Fundació Pablo VI de Madrid. Amb aquesta trobada, en què van participar una representació de la Diòcesi d'Urgell encapçalada pel Sr. Arquebisbe, Mons. Joan-Enric Vives, es clausura la fase diocesana del Sínode, que es va iniciar el 17 d'octubre del 2021.

Durant els mesos anteriors es va realitzar un procés d'escolta i discerniment, que s'ha concretat en la recopilació del treball de les assemblees particulars celebrades a les 70 diòcesis espanyoles que han participat en aquest procés sinodal, entre les quals hi ha la Diòcesi d'Urgell que celebrà la seva particular trobada conclusiva el dissabte 18 de juny, en la 5a Jornada diocesana. A més, la secretaria del Sínode de la Conferència Episcopal ha rebut les aportacions de la vida consagrada, moviments, associacions i tots aquells col·lectius o persones individuals, que han volgut sumar-se a aquesta invitació del Papa Francesc.

Entre els 600 representants arribats de totes les esglésies locals espanyoles, la Diòcesi d'Urgell fou representada per l'Arquebisbe Joan-Enric i membres de l'equip coordinador de la fase diocesana: el Vicari episcopal i responsable del Sínode a Urgell,

Mn. Antoni Elvira; el Diaca permanent, Mn. Josep Montoya; la Secretària del Consell Pastoral Diocesà, Ester Sibís i la Sra. Montserrat Juanmartí. En aquesta Assemblea a Madrid es va presentar la síntesi final, realitzada per l'equip sinodal de la Conferència Episcopal Espanyola, que recull totes aquestes aportacions rebudes d'aquest procés sinodal de l'Església a Espanya, i que s'enviarà a la Secretaria General del Sínode. Concretament, s'estima que s'hi han implicat més de 215.000 persones.

La jornada va començar amb les salutacions de benvinguda per part del Cardenal Arquebisbe de Madrid, Carlos Osoro; del Cardenal Arquebisbe de Barcelona, Juan José Omella, president de la

CEE; i el Nunci Apostòlic a Espanya, Mons. Bernar-dito Auza. A més, el Secretari general del Sínode dels Bisbes, Cardenal Mario Grech, es va fer present a la trobada amb un vídeomissatge. Per part de l'equip sinodal de la CEE, va saludar el sacerdot Luis Manuel Romero, i la laica Olalla Rodríguez. Després els participants es reuniren en grups per compartir les seves impressions i, fins i tot, afegir noves aportacions després de l'escolta d'aquesta síntesi final.

La Jornada va cloure's amb la celebració de l'eucaristia presidida pel president de la CEE, Cardenal Juan José Omella, Arquebisbe de Barcelona, i amb un acte final d'enviament que va realitzar el Secretari general de la CEE, Mons. Luis Argüello, Bisbe auxiliar de Valladolid, on va convidar a seguir el camí sinodal en tots els àmbits de la vida.

Trobada fraterna dels arxiprestats Noguera i Urgell Mitjà

Els arxiprestats de Noguera i Urgell Mitjà van programar una sortida cultural i de convivència per celebrar el final de curs, el 9 de juny, a Tàrraga. Es va visitar i conèixer l'obra del pintor muralista Josep Minguell i Cardenyas (autor de les pintures de la capella de l'hostatgeria del Sant Crist de Balaguer), l'obra pictòrica que ha realitzat en dos espais de culte religiós: l'ermita de Sant Eloi i l'església parroquial de Santa Maria de l'Alba.

A primera hora de matí, la majoria de preveres i diaques dels dos arxiprestats es van trobar al Parc de Sant Eloi on hi ha l'ermita, datada al segle

XIII, però amb diferents reformes al llarg de la seva història. Van ser rebuts per Mn. Josep M. Vilaseca, Rector de la Parròquia de Tàrraga, i pel President dels Amics de l'Arbre-Parc de Sant Eloi, Sr. Jaume Aligué; i es va pregar

pels companys preveres malalts i amb dificultats de salut que no van poder ser-hi presents en la sortida. El Sr. Aligué va explicar l'actuació del pintor Minguell, feta l'any 2020, a les parets de l'ermita.

També van visitar el temple parroquial de Tàrraga, una església barroca del segle XVII de grans dimensions i espais interiors que han permès les actuacions pictòriques de diferents murals en el seu interior. En la visita a l'església van estar acompanyats pel pintor Josep Minguell que els va fer de guia, especialment per l'obra pictòrica que ha realitzat en els darrers anys (2005-2011) i que despla-

ga un ventall iconogràfic i bíblic de l'Antic i Nou Testament, amb temes com: la Resurrecció, el Naixement, el llibre del Gènesi, els Profetes i l'Èxode.

Després, els mossens es van dirigir cap a Linyola on van compartir un dinar de companyonia, convidats pel Diaca permanent Mn. Josep Caba que els va oferir la típica Cassola de Linyola. Durant el dinar i en un clima amical i proper es va aprofitar per felicitar els preveres que aquests darrers dies havien celebrat l'aniversari, entre ells Mn. Bonifaci Fortuny que va complir els 90 anys i de Mn. Llorenç Utgés que n'havia celebrat, feia poc dies, els 86 anys.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

18. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 4a setmana) [Mi 6,1-4.6-8 / Sl 49 / Mt 12,38-42]. Sant Frederic, bisbe d'Utrecht i mr.; santa Marina, vg. i mr.; santa Simforosa i els seus 7 fills, màrtirs.

19. ■ Dimarts [Mi 7,14-15.18-20 / Sl 84 / Mt 12,46-50]. Santa Àurea, vg. i mr. a Sevilla; sant Símac, papa (sard, 498-514); beat Pere de Cadireta, dominicà, de Moià.

20. ■ Dimecres [Jr 1,1.4-10 / Sl 70 / Mt 13,1-9]. Sant Apol·linar, bisbe i mr.; sant Elies, profeta (s. IX aC); sant Torlaci, bisbe; sants Pau i Sisennand, diaques i mrs. a Còrdova; santa Margarida, vg. i mr.; santa Liberata, vg. i mr.

21. ■ Dijous [Jr 2,1-3.7-8.12-13 / Sl 35 / Mt 13,10-17]. Sant Llorenç de Bríndisi (1559-1619), prevere caputxí i doctor de l'Església; sant Daniel,

profeta (s. VII-VI aC); santa Pràxedes, vg.

22. □ Divendres [Ct 3,1-4a (o bé: 2Co 5,14-17) / Sl 62 / Jo 20,1.11-18]. Santa Maria Magdalena (de Magdala), deixebla de Jesús; sant Teòfil, pretor romà mr.; sant Menelau, abat.

23. □ Dissabte [Ga 2,19-20 / Sl 33 / Jo 15,1-8]. Santa Brígida (Suècia, 1303-Roma, 1373), rel. viuda, fund. Institut del Salvador i patrona d'Europa; sant

Bernat d'Alzira i santes Maria i Gràcia, mrs.; santa Cunegunda, rel. franciscana.

24. ■ Diumenge vinent, XVII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Gn 18, 20-32 / Sl 137 / Col 2,12-14 / Lc 11, 1-13]. Sant Víctor, mr.; sant Borís, mr.; santa Cristina, vg. i mr.; beates Pilar, Maria Àngels i Teresa, vgs. carmelitanes i mrs. a Guadalajara; sant Xarbel Makluf, prev.; beat Josep Sala i Picó, prev., i companyes mrs.

Diumenge XVI de durant l'any (C)

COMENTARI

«La part que Maria ha escollit és la millor, i no li serà pas presa»

Sembla que l'evangeli d'avui ens presenta un dilema entre acció i oració. Per una banda tenim Marta *molt atrafegada* per obsequiar el Mestre, tan atrafegada que ha perdut la pau, la calma interior i es queixa directament a Jesús: *Senyor, no us fa res que la meva germana m'hagi deixat sola a servir?* Aquí acusa el mateix Jesús de ser còmplice de l'actitud de Maria que *asseguda als peus del Senyor escoltava la seva paraula*. I Marta ara exigeix el Senyor: *Digueu-li, si us plau, que m'ajudi*. La situació sembla clara: hi ha feina a la casa i mentre una germana es preocupa de tot, l'altre només està pendent d'escoltar l'hoste que acaba d'arribar. La temptació nostra és la de donar la raó a Marta.

Però, què diu Jesús? *Marta, Marta, estàs preocupada i neguitosa per moltes coses, quan només n'hi ha una de necessària. La part que Maria ha escollit és la millor, i no li serà pas presa*. Jesús està dient que escoltar la paraula que ve de Déu, escoltar Jesús té la prioritat absoluta sobre les altres preocupacions de la vida per molt importants que siguin. El servei no s'ha de separar de la fe, ha de ser fruit de l'amor al Senyor. Si escoltem Jesús, després el servei (sempre necessari) serà més autèntic i viscut amb més pau. En aquest sentit serà un «millor» servei.

De fet, la primera lectura lloa l'actitud de servei i hospitalitat d'Abraham: *Atureu-vos amb el vostre servent, portaré aigua per rentar-vos, aniré a buscar unes llesques de pa...* El premi d'aquesta hospitalitat és: *L'any que ve tornaré aquí i Sara, la teva esposa, haurà tingut un fill*. El servei al germà és absolutament indispensable.

El mateix Pau parla de servir, però en aquest cas és un servei diferent: *Jo soc servidor d'aquesta Església... instruíem els homes en tots els secrets de la saviesa que ve de Déu*.

Tots hem de servir com Marta o com Pau, però el que cal fer primer és sempre escoltar la Paraula del Senyor. Llavors el servei serà autèntic, viscut amb pau i sense neguit i veient el mateix Crist en les persones que servim.

► Lectura del llibre del Gènesi (Gn 18,1-10a)

En aquells dies, el Senyor s'aparegué a Abraham a l'alzina de Mambré. Abraham seia a l'entrada de la tenda, quan la calor del dia era més forta. Alçà els ulls i veié tres homes aturats davant d'ell. Així que els veié corregué a rebre'ls des de l'entrada de la tenda, es prosternà, inclinà el front fins a terra i digué: «Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, us prego que no passeu sense aturar-vos amb el vostre servent. Permeteu que portin aigua per rentar-vos els peus i reposeu a l'ombra de l'alzina. Entretant aniré a buscar unes llesques de pa i refareu les vostres forces per a continuar el camí que us ha fet passar prop del vostre servent.» Ells li respongueren: «Molt bé. Fes tal com has dit.» Abraham entrà de pressa a la tenda i digué a Sara: «Corre, pren tres mesures de farina blanca, pasta-la i fes-ne panets.» Després corregué cap al ramat, trià un vedell tendre i gras i el donà al mosso perquè el preparés de seguida. Quan tot era a punt, prengué mató, llet i el vedell, els ho serví i es quedà dret al costat d'ells sota l'ombra de l'alzina, mentre ells menjaven. Llavors li preguntaren: «On és Sara la teva esposa?» Abraham respongué: «És dintre la tenda.» Ell li digué: «L'any que ve tornaré aquí, i Sara, la teva esposa, haurà tingut un fill.»

► Salm responsorial (14)

R. *Senyor, qui podrà estar-se a casa vostra?*

Qui podrà viure a la muntanya sagrada? / El qui obra honradament / i practica la justícia, / diu la veritat tal com la pensa; / quan parla, no escampa calúmnies. R.

Mai no fa mal al proïsme, / ni carrega a ningú res infamant, / compten poc als seus ulls els descreguts, / honra i aprecia els fidels del Senyor. R.

No fia els seus diners a interès, / ni es ven per condemnar cap innocent. / El qui obra així mai no caurà. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 1,24-28)

Germans, ara estic content de patir per vosaltres. Així continuo en la meva pròpia carn allò que encara falta als sofriments del Crist en bé del seu cos, que és l'Església. Ara jo soc servidor d'aquesta Església: Déu m'ha confiat la missió de dur a terme en vosaltres les seves promeses, el seu misteri i secret, que d'ençà que existeixen els segles i les generacions humanes ell guardava amagat, però que ara ha revelat al seu poble sant. Déu ha volgut fer-li conèixer la riquesa i la grandesa d'aquest misteri que ell es proposava a favor dels qui no són jueus. El propòsit de Déu és aquest: que Crist, l'esperança de la glòria que ha de venir, estigui en vosaltres. Nosaltres l'anunciem. Sense fer distincions, amonestem tots els homes i els instruïm en tots els secrets de la saviesa per conduir-los al terme del seu desplegament en Crist.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 10,38-42)

En aquell temps, Jesús entrà en un poblet, i l'acolli una dona que es deia Marta. Una germana d'ella que es deia Maria, asseguda als peus del Senyor, escoltava la seva paraula, mentre Marta estava molt atrafegada per obsequiar-lo. Marta, doncs, vingué i digué: «Senyor, no us fa res que la meva germana m'hagi deixat sola a servir? Digueu-li, si us plau, que m'ajudi.» El Senyor li respongué: «Marta, Marta, estàs preocupada i neguitosa per moltes coses, quan només n'hi ha una de necessària. La part que Maria ha escollit és la millor, i no li serà pas presa.»

► Lectura del libro del Gènesis (Gén 18,1-10a)

En aquellos días, el Señor se apareció a Abrahán junto a la encina de Mambré, mientras él estaba sentado a la puerta de la tienda, en lo más caluroso del día. Alzó la vista y vio tres hombres frente a él. Al verlos, corrió a su encuentro desde la puerta de la tienda, se postró en tierra y dijo: «Señor mío, si he alcanzado tu favor, no pases de largo junto a tu siervo. Haré que traigan agua para que os lavéis los pies y descanséis junto al árbol. Mientras, traeré un bocado de pan para que recobréis fuerzas antes de seguir, ya que habéis pasado junto a la casa de vuestro siervo». Contestaron: «Bien, haz lo que dices.»

Abrahán entró corriendo en la tienda donde estaba Sara y le dijo: «Aprisa, prepara tres cuartillos de flor de harina, amásalos y haz unas tortas». Abrahán corrió enseguida a la vacada, escogió un ternero hermoso y se lo dio a un criado para que lo guisase de inmediato. Tomó también cuajada, leche y el ternero guisado y se lo sirvió. Mientras él estaba bajo el árbol, ellos comían. Después le dijeron: «¿Dónde está Sara, tu mujer?». Contestó: «Aquí, en la tienda». Y uno añadió: «Cuando yo vuelva a verte, dentro del tiempo de costumbre, Sara habrá tenido un hijo.»

► Salmo responsorial (14)

R. *Señor, ¿quién puede hospedarse en tu tienda?*

El que procede honradamente / y practica la justicia, / el que tiene intenciones leales / y no calumnia con su lengua. R.

El que no hace mal a su prójimo / ni difama al vecino. / El que considera despreciable al impío / y honra a los que temen al Señor. R.

El que no presta dinero a usura / ni acepta soborno contra el inocente. / El que así obra nunca fallará. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 1,24-28)

Hermanos:

Ahora me alegro de mis sufrimientos por vosotros: así completo en mi carne lo que falta a los padecimientos de Cristo, en favor de su cuerpo que es la Iglesia, de la cual Dios me ha nombrado servidor, conforme al encargo que me ha sido encomendado en orden a vosotros: llevar a plenitud la palabra de Dios, el misterio escondido desde siglos y generaciones y revelado ahora a sus santos, a quienes Dios ha querido dar a conocer cuál es la riqueza de la gloria de este misterio entre los gentiles, que es Cristo en vosotros, la esperanza de la gloria.

Nosotros anunciamos a ese Cristo; amonestamos a todos, enseñamos a todos, con todos los recursos de la sabiduría, para presentarlos a todos perfectos en Cristo.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 10,38-42)

En aquel tiempo, entró Jesús en una aldea, y una mujer llamada Marta lo recibió en su casa. Esta tenía una hermana llamada María, que, sentada junto a los pies del Señor, escuchaba su palabra. Marta, en cambio, andaba muy afanada con los muchos servicios; hasta que, acercándose, dijo: «Señor, ¿no te importa que mi hermana me haya dejado sola para servir? Dile que me eche una mano». Respondiendo, le dijo el Señor: «Marta, Marta, andas inquieta y preocupada con muchas cosas; solo una es necesaria. María, pues, ha escogido la parte mejor, y no le será quitada.»